

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți

Eu, Domnul, sunt Mântuitorul lumii, nu sunt Judecătorul ei, căci n-am venit să judec omul pentru păcatele lui, ci am venit să-l îndemn la pocăință și la credință și la mântuire din păcat, și apoi la viață veșnică, mântuitoare de păcat peste om pe pământ, și apoi cerul cel bun în el, împărăția cerurilor în om, odihna Mea cea atât de dorită de Mine în om. Amin.

Mă fac cuvânt mântuitor peste grădinița cuvântului Meu din mijlocul neamului român, cuvânt care Mă împarte la oameni ca să fiu cu oamenii pe pământ, căci Tatăl Meu M-a trimis iarăși după om, și Mă fac cuvânt de mântuire din păcat peste om și îl îndemn pe el la iubire de Dumnezeu și de fiii lui Dumnezeu, căci Eu în ziua Mea de mărire voi veni cu toți îngerii și voi sta pe jețul mării și toate neamurile se vor aduna înaintea Mea, de-a dreapta și de-a stânga Mea la cuvântul cel rostit de Mine pentru cei buni și pentru cei răi, și atunci cei buni se vor alege la dreapta, iar cei răi, la stânga, așa precum ciobanul desparte pe oi din capre, iar cei ce au cercetat pe unul dintre frații Mei prea mici, vor auzi atunci chemarea Mea: *«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu și moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii»*, iar cei ce nu i-au cercetat pe ai Mei, vor auzi atunci: *«Mergeți de la Mine în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui»*. Amin.

O, nu știe omul cărarea către Dumnezeu. El știe că dacă dă celui scăpat, celui cerșetor, celui ce nu are pe cele de pe pământ, își face prin aceasta loc lângă Dumnezeu, dar nu este așa. Pe săraci îi are omul mereu cu el și pe lângă el, dar pe Dumnezeu nu-L are omul și nu se îngrijește de El, căci omul nu-L iubește pe Dumnezeu fiindcă se iubește pe sine chiar și când întinde mâna sa ca să dea celui sărac.

Mă uit dintre sfinți, Mă uit cu jale peste oameni și îi aud că ajută bisericile, dar ei, săracii, nu știu că nu ajunge la Mine pomana lor, nu știu, bieții de ei, ce înseamnă să ajute omul biserica. Biserica este omul cel sfânt, care se leapădă de sine ca să se facă Mie locaș între oameni, iar cei ce merg spre unii ca aceștia învață și ei calea spre Dumnezeu și merg apoi pe ea. Biserica lui Dumnezeu este slujitoare a oamenilor pentru mântuirea din păcat, făcându-le lor lumină pe cale ca să vadă calea și să apuce pe ea. Cei prea mici frați ai Mei, despre care Eu am spus în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, sunt cei ce seamănă cu Mine pe pământ, făcând ei voia Tatălui precum și Eu o fac, și iată, nu sunt frați ai Mei cei săraci și lipsiți care nu fac voia Tatălui Meu, ci doar așteaptă ajutor de la om pomenind ei numele Meu cu buzele lor pentru ca să primească pomană de la om.

O, e mare lucru să știe omul să-și facă rost de chemarea Mea pentru cei ce se vor alege de-a dreapta Mea în ziua Mea de mărire când toate neamurile se vor aduna înaintea Mea. Vin și-l învăț Eu pe om, căci sunt învățătorul omului și sunt Mântuitorul lui.

O, omule doritor de mântuire, nu știi, tată, să faci fapte de rai, căci ca să intri în rai trebuie să faci voia lui Dumnezeu, nu voia omului. Iată, tu nu mai ai învățător ca să-ți arate calea spre rai, și nici nu-ți faci timp să cauți învățător peste viața ta, peste fapta ta. Vin Eu în calea ta și te învăț, numai să-Mi deschizi, tată, numai să-Mi crezi cuvântul cu care cobor din Tatăl spre tine ca să te îndemn spre Dumnezeu. Cei ce M-au încuiat pe Mine în filele Scripturii, pe care o au pe masă oamenii, aceia Mi-au încuiat calea venirii Mele ca să nu Mă mai cunoască oamenii că vin cuvânt peste pământ, după cum este scris să vin și să Mă numesc *Cuvântul lui Dumnezeu*. Dar când aceștia vor auzi din gura Mea că Eu am fost acest cuvânt, cu care îmi arunc sămânță pe pământ, vor vedea, bieții de ei, cât de mari s-au pus peste credința oamenilor și cât de înșelați au fost prin îngâmfarea lor, prin netemerea lor de Dumnezeu, căci credința nu este a tuturor, ci este

numai a celor ce se tem de Dumnezeu și care au simțire mare pentru Dumnezeu în ei așa cum a avut femeia samarineancă atunci când Eu am ieșit în calea ei, și ea M-a cunoscut, în timp ce iudeii, în mijlocul cărora venisem de la Tatăl, Mă numeau un om rătăcit și rătăcitor, hulitor de Dumnezeu, fermecător, desfrânat și stricător de datini sfinte și nu Mă cunoșteau că sunt Fiul Tatălui, Cel proorocit să vină pe pământ pentru mântuirea oamenilor.

O, nu are omul timp de Dumnezeu pe pământ, dar vin Eu și îl învăț pe om calea spre Dumnezeu.

O, omule, cei prea mici frați ai Mei, despre care Eu am scris în Evanghelia Mea cea pentru judecata lumii, aceia sunt cei ce te pot așeza pe tine pe calea poruncilor vieții, tată, așa cum și ei s-au așezat. Tu pe aceia să-i cercetezi, căci ei s-au lăsat în grija Mea ca păsările cerului și ca florile câmpului, așa cum Eu i-am învățat pe frații Mei, care Mă urmau și pe care i-am așezat să stea înaintea Mea pentru lucrările Mele peste oameni, pentru împărăția Mea ca s-o dea oamenilor care o vor pricepe pe ea și o vor lua de viață a lor. O, iată cât de frumos se poate înțelege răspunsul cel bun pentru ziua când Eu, Domnul, voi sta pe jețul slavei și voi alege oile din capre, precum este scris!

Învățați de la Mine, fii ai oamenilor! Căutați cu pașii voștri pe cei ce au lepădat de la ei pofta ochilor, pofta trupului și trufia vieții ca să fie ei ai Mei în mijlocul oamenilor care nu pot părăsi duhul lumii. Căutați pe cei ce s-au lepădat de ei înșiși ca să Mă iubească pe Mine și viața Mea în ei înaintea oamenilor, și luați pildă de la ei și învățați și voi, căci fericiți sunt cei ce vor avea parte de învierea cea dintâi, căci asupra lor moartea a doua nu va avea putere, precum este scris.

O, fii ai oamenilor, este scris în rânduiala bisericii lui Hristos vreme de post pentru curățirea păcatelor omului și pentru gătirea cea pentru sărbătoarea învierii Mele. O, tată, nu cei ce postesc de bucate vor fi cei fericiți, ci vor fi fericiți cei curați cu inima, cei blânzi, cei milostivi, cei dreپți, cei ce aduc pacea, cei huliți pentru numele Meu, cei prigoniți pentru dreptate, nu cei ce postesc de bucate. În vremea postului căutați să vă vindecați de răutate, tată, și să vă împodobiți sufletul cu umilință și cu pocăință, căci dacă postul de bucate nu vă aduce vouă pe Dumnezeu în voi, blând și smerit cu inima așa cum este El ca să învețe oamenii cum să fie și ei, atunci voi nu veți învăța calea spre împărăția Mea și nu-i veți afla pe cei prea mici frați ai Mei, care stau înaintea Mea pentru slava Mea, pentru lucrările Mele între pământ și cer. Veniți spre izvorul cuvântului Meu, care vă învață și pe voi calea împărăției Mele în om, și aici îi veți afla pe cei ce stau înaintea Mea pentru tot neamul omenesc de pe pământ, căci Eu pentru toți vin și cuvintez cuvânt de facere și de chemare a omului de la moarte la viață, de la păcat la sfințenie, de la lume la Dumnezeu. Veniți și voi pe calea împărătească, pe calea vieții, tată! Veniți și vă faceți slujitori ai bisericii Mele, care veghează înaintea Mea ziua și noaptea, și nu înaintea lumii slujește ea, ci ea veghează slujind. Veniți să învățați ce înseamnă biserică și ce înseamnă s-o iubiți pe ea așa cum ea iubește! Veniți să înțelegeți că nu lumea înseamnă biserică a lui Hristos așa cum vă învață cei ce-și zic azi învățători ai bisericii când ei nu ajută biserica nici măcar cu un pai, ci doar își agonisesc loruși slavă și numelui lor, care nu este după faptele lor, ci este prea mare față de viața lor, care nu seamănă cu a Mea, căci Eu Mi-am dat viața pentru biserica Mea și sunt blând și smerit cu inima, iar cuvântul Meu stă în putere și stă în împlinirea lui. Amin.

Glasul lui Dumnezeu a cuvântat fiilor oamenilor ca să-i cheme pe ei de la păcat la sfințenie, de la necredință la credință și apoi la faptele credinței, căci Domnul cuvintează peste pământ în mijlocul neamului român, pe care l-a ales de casă a nunții venirii Lui la mireasa Lui cea din români, iar la masa nunții Lui cheamă la nuntă Domnul, și El este Mirele nunții. Amin.

Eu, Domnul, v-am chemat pe voi spre binecuvântare, o, fii ai oamenilor, iar voi veți vedea ce veți face. Eu, Domnul, pe câți îi iubesc îi chem la pocăință, și îi voi primi și îi voi scrie cu Mine pe cei ce vor iubi să împlinească în ei cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

Iar cu tine, popor al lucrărilor Mele, voi grăi, tată, spre scursul zilei și te voi învăța deosebit, căci tu îmi ești fiu și îmi ești frate și îmi ești biserică și am cu tine de lucrat, poporul Meu. Amin.

O, popor al cuvântului Meu cel de azi! Te-am pecetluit, tată, când te-am adăugat Mie ca să-Mi fii frate și să-Mi fii fiu, și te-am făcut biserică a Mea și te-am închinat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh ca să ai tu pe chipul tău numele lui Dumnezeu și să vadă toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți cine este Stăpânul tău, și te-am povățuit mereu să iei de la Mine pe Duhul Sfânt și să lucrezi sub slava Lui viața ta cea pusă înaintea Mea, iar azi te învăț iarăși, tată, căci sunt învățătorul tău și trebuie să vadă duhul rău mereu proaspătă învățătura Mea peste tine, căci fiii lui Dumnezeu sunt cei ce stau în mâna Tatălui lor cu viața lor. Amin.

O, poporul Meu cel mult apropiat facerii tale cea de la Mine! înfricoșează-te să judeci, și mai bine primește ispășirea greșalelor tale prin toate câte prin grija Mea pentru curățirea ta și pentru mântuirea ta vin spre tine, că scumpă îți va fi mântuirea dacă te vād că știi cum poate omul să și-o capete. E mult de când Eu îmi chem poporul la curățire, și fac aceasta pentru că diavolul a scris și scrie mereu pe cele vinovate ale poporului Meu, căci poporul Meu de peste tot și-a scris multă vină prin duhul nemulțumirii și apoi al judecății, uitând el că Eu Mi-am învățat uceniciei și așa le-am spus: *«Nu judecați, și nu veți fi judecați»*, și le-am mai spus lor: *«Iertați, și așa vi se va ierta vouă»*, iar ca să ierți trebuie să primești ca de la Dumnezeu și nu ca de la om pe cele ce vin să te măsoare sau să te încerce sau să te îndrepte spre pacea umilinței, spre lucrarea facerii tale, căci un fiu al lui Dumnezeu primește lucrarea Tatălui său, iar iubirea este de la unul la altul, și așa trăiește ea, și lucrând trăiește.

O, fiule, mireasa este iubită de mire pentru găteala ei, pentru frumusețea ei de mireasă, tată. Ea este cea care se lasă gătită și purtată; ea pentru mire se pregătește și își face haină și își face iubire pentru mire, și apoi se gătește mereu să-i placă mirelui ei. Dacă ea a fost păcătoasă până în nuntă și dacă mirele vede că ea îl iubește și că îl dorește, mirele o înfăcioșează pe ea și o ia pentru că o iubește, dar el rămâne rănit pentru iubirea ei pe care nu i-a dat-o lui toată, iar dacă apoi ea își înșală mirele, slăbindu-i iubirea pentru el, rana lui plânge în el ca și iubirea lui. Așa M-am purtat Eu cu poporul Meu, care a venit să fie al Meu și care nu s-a pregătit ca o mireasă, dar căruia i-a plăcut să-i fiu Eu Mire și să fie ea a lui Dumnezeu pe pământ. Eu însă Mi-am chemat-o mereu la iubire, la credincioșie, la duh înfocat după Mirele ei, și tot așa o chem și azi, căci iubirea Mirelui Cel din cer este suferința dintre cer și pământ și este trimiterea Fiului de către Tatăl ca să-l îmbie pe om spre duhul nunții, duhul dintre Mire și mireasă, Duhul lui Dumnezeu, Care-Și lucrează lucrarea Sa.

Îți grăiesc așa de frumos, poporul Meu cel mult hrănit, ca să te îndemn la duhul cel dulce al pocăinței, tată, și apoi al duioșiei între tine și Mine, că vreau să te deprind să primești ca de la Mine toate câte vin să măsoare fața ta, ființa ta, facerea ta, mări tată, și vreau să te deprind să-ți ștergi de la fața Mea pe cele scrise de diavolul între Mine și tine. O, fiule, dacă Eu n-am venit să judec omul, nici tu să nu faci altfel. Eu ar trebui să fiu și mai nemulțumit de la om, și tot nu-l judec pe om, și dau să-l îndemn pe el la pocăință și la mântuire, tată, și fac această lucrare pentru că sunt Dumnezeu, iar lucrarea aceasta a Mea nu știe omul s-o facă, pentru că omul este răzbunător dacă el vine după Mine fără să se lepede de sine atunci când vine. Iată, aceasta este durerea Mea cea de la poporul Meu. Îl vād pe el cum se învelește cu duhul judecății asupra fratelui său ca să poată face el ceea ce dorește să facă, și aceasta nu-l duce pe om la pace și la bine și la veghe peste viața lui. Te-am învățat, tată, și ți-am spus în multe feluri să nu te grăbești să judeci, căci aceasta te face să făptuiești tu ceea ce nu înțelegi să nu faci. Am spus că una este să sădești și să îngrijești flori pentru Dumnezeu, și alta este să faci aceasta pentru plăcerea ta. Ți-am spus că una este să lucrezi pentru Domnul tot lucrul tău, și alta este să lucrezi pentru plăcerea ta, pentru trebuința ta, și te-am învățat prin aceasta să nu te învelești cu Dumnezeu când dai să-ți faci voia și dorința ta, ca nu cumva să cazi apoi în propria ta judecată, mări tată.

O, ce frumos este să-i spună Dumnezeu omului ce să facă! Aceasta au făcut sfinții pe pământ și se duceau și se supuneau sfinților ca lui Dumnezeu și credeau cu toată puterea lor că lui Dumnezeu se dau și nu omului, și erau ei ai lui Dumnezeu pentru că așa voiau, și tot așa și lucrau, și nu se luau din mâna lui Dumnezeu pentru ale lor iarăși, și erau cei binecuvântați prin viață cu supunere, căci supunerea cea curată, cea dorită, este taina vieții, lumina vieții celor ce se dau lui Dumnezeu, și este taina miresei, poporul Meu. Te îndemn la această lucrare de slavă, tată. O, nu te teme, nu te sătura să stai supus sub știrea celui ce te dă lui Dumnezeu clipă de clipă prin viața ta cu știre, ci teme-te să stai ascuns pentru nesupunere, tată, căci ascunderea, cât de mică pare ea, seamănă cu păcatul lui Adam, care ar fi voit să nu știe Dumnezeu gândul și simțământul lui și apoi semeția lui de a nu avea supunere înaintea Mea pentru viața lui cu Dumnezeu. O, cel ce nu este supus nu are stăpân, iar lupul trage la cel fără stăpân, la cel cu stăpânire de sine peste pașii lui. Dacă nu credeți ce vă spun, uitați-vă peste fiii oamenilor și vedeți adevărul cuvântului Meu și iubiți, tată, cu credincioșie viața voastră pusă în mâna Mea, în grija Mea, așa cum au știut sfinții să se facă fiii Mei prin viața lor cea îngrijită de Mine prin cei ce lucrau pentru Dumnezeu și pentru om pe pământ.

O, fiilor apropiați lângă izvorul Meu și cei apropiați vouă! Nu stați, tată, în afară de Dumnezeu. Dar știți voi cum puteți sta așa? Când stați în voi, când treceți peste cele așezate, când vă luați din mâna Mea ca să fiți voi și nu Eu, ca să știți voi și nu Eu, atunci voi ieșiți în afara Mea și vă primejduiți, tată. Sunt prea mulți ani de când vă învăț ca să învățați voi să împliniți ceea ce vă învăț, și să împliniți bine, tată. O, nu stați în afara Mea, nu stați în afara împlinirii cuvântului Meu de peste voi, ci stați sub paza lui, tată, adică păziți-l, fiilor, căci dacă nu lucrați așa, faceți păcatul judecății, tată, și acesta se lucrează prin nemulțumire, iar nemulțumirea îl face pe om să se creadă meritos și apoi nerăsplătit pentru meritele lui. O, nu așa, fiilor! Voi trebuie să fiți ca Mine, tată, nu ca oamenii. Am venit pe pământ ca să-i arăt omului cum este Dumnezeu și cum lucrează El, și voi nu trebuie să fiți altfel, tată. Și apoi, iată, am venit și Mi-am făcut casă la voi pentru că voi ați crezut în cuvântul Meu, și voi nu trebuie să fiți altfel decât sunt și lucrez Eu, ci trebuie să împliniți cuvântul Meu de peste voi, fiilor. O, feriți-vă de duhul judecății lăuntrice, că nu se poate să nu iasă în afara voastră lucrarea aceasta, fiindcă nimic nu este ascuns de către om și care să nu iasă la iveală în afara lui, și așa judecata lăuntrică se ivește în afară și îl arată pe cel ce judecă după mintea lui, și iată, așa își strânge omul strânsură împotriva lui.

Lepădarea de sine, pe care i-o cer Eu omului care voiește să-Mi urmeze cu crucea vieții lui, aceasta este nejudicata minții lui asupra celor din jurul lui, iar cel ce judecă face aceasta pentru că este semeț și pentru că se simte nedreptățit, uitând că omul nu merită decât tăierea voii lui pentru ispășirea păcatelor lui. Te învăț, poporul Meu cel mai apropiat lucrărilor Mele cu tine, te învăț pentru vremea postului, tată, că voiesc să-ți fie cu putere pentru viață postul cel de bucate, fiindcă acesta stă lângă lucrarea lepădării de sine, fără de care omul nu are nici o putere, tată. Fiți atenți, fiilor, că lepădarea de sine se lucrează de către duhul dragostei, care nu cere, ci care se dăruiește dumnezeiește și pentru Dumnezeu, nu pentru om, și toate în Domnul să se strângă din câte faceți voi cu trupul și cu duhul, fiilor. Și pentru duh și pentru trup v-am învățat să treceți din trup în duh, căci acestea două împreună viețuiesc, în Duhul lucrând ele când sunt ale lui Dumnezeu, și nu uitați că Eu am spus: *«Duh este Dumnezeu, iar cei ce se închină Mie trebuie să se închine în duh și în adevăr»*. Amin.

O, nu e bine să fii trup, căci cu trupul faci păcat și faci judecată pentru trupul duhului tău și pentru duhul trupului tău, și aceasta înseamnă mintea ta, care ține cu trupul tău, care ține cu tine și nu cu Dumnezeu și nu cu fratele tău, ci împotriva lui pentru mintea ta, fiule. Iată cât de deslușit îți lămoresc Eu lucrarea Mea și lucrarea ta, și vreau să te înțelepțești cu înțelepciune nouă, ca să nu postești de Dumnezeu, ci să postești de tine, tată, ca să poți să fii și tu duh așa cum este Dumnezeu, Care nu S-a luptat pentru trupul Său, ci S-a luptat pentru tine, S-a luptat pentru

om, așa cum și azi lucrează El învățându-l pe om să trăiască pe pământ în Duhul lui Dumnezeu, Care călăuzește pe cel ce știe să se dea lui Dumnezeu pentru vecii cu viața lui. Amin.

O, fiilor, vă încurcă la Dumnezeu judecata minții voastre asupra celor ce vă pot aduce vouă de la Mine paza vieții voastre și paza Mea de la voi ca să nu Mă răniți, ca să nu Mă alungați din calea voastră, tată. O, nu știe omul inima omului ca să-l judece el pe om cu mintea lui de om. O, dacă știți că ați făcut păcatul judecății, păcatul ascunderii de cei ce vă călăuzesc spre lumină între Mine și voi, curățiți-vă de aceasta, fiilor, că vă încurcă la Mine acestea ce sunt scrise de diavolul între voi și Mine. Iată, cei ce au judecat după mintea lor au căzut în necredință apoi, au căzut sub însăși mintea lor și s-au sfârâmat de tot, căci s-au lovit în Dumnezeu, și ei nu știu ce au făcut, iar când vor ști vor crede, și va urma atunci plânsul lor, căci necredința își cere tributul ca să-l învinuiască pe om cu ea. N-are unde să se ducă decât la păcat cel ce se îndoiește lăsându-se atras spre necredință, căci necredința este plata cea mai rea a celor ce cu mintea lor cad în păcatul judecății lucrărilor Mele, cu care Eu cobor pe pământ pe scara tainelor celor de sus pentru ca să-l mântuiesc cumva pe om de sinele lui și ca să trăiască omul în Duhul, căci trupul îi este lui vrăjmaș dacă nu știe să-l facă pe el casă lui Dumnezeu.

O, iubește haina de mireasă, poporul Meu, și cu ea să stai înaintea Mea, iar mireasa este plină de iubire pentru Mire și este gătită și se gătește pentru Mirele ei, și așa stă ea la masa Mirelui nunții lor. A venit vremea postului pentru biserica Mea, iar mireasa are vremea mereu înainte, și ea trebuie să știe ce înseamnă vremea ei și a împodobirii ei, căci Mirele Se jertfește pentru ea mereu, iar ea trebuie să se jertfească Lui. Această lucrare s-o iei și s-o înveți bine de la cei ce te învață pe tine de la Mine lucrarea miresei, lucrarea curăției, poporul Meu, și vom păși spre înviere, tată, și ea va veni și va ridica pe mulți, precum este scris. Amin.

O, poporul Meu, învață, tată, taina curăției miresei și stai în haină de nuntă la masa Mea și fă din ea podoabă ție înaintea Mea, căci Eu sunt Cel scump, iar tu trebuie să fii prețul întreg pentru Cel scump, pentru Mine, Mirele și Stăpânul tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

17-02/02-03-2008